

OMAGIUL SPORTIVILOR LA MAREA SĂRBĂTOARE

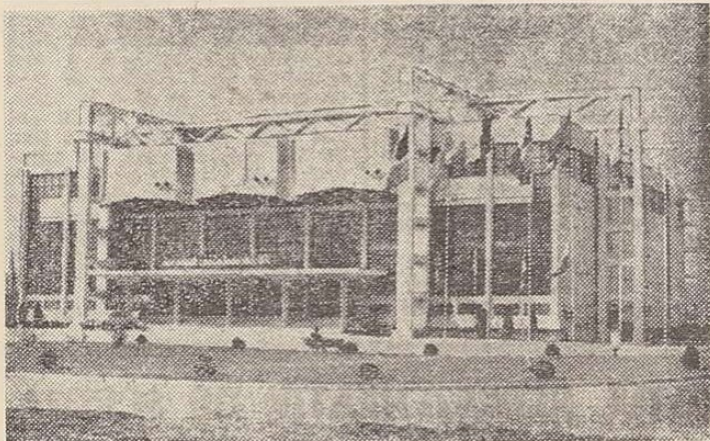
De la citeva grupări cu activitate sporadică

JUDEȚUL PRAHOVA A DEVENIT, ASTĂZI, UN PUTERNIC CENTRU SPORTIV AL ȚĂRII

...INCEPUTURI. Pe meleagurile prahovene, activitatea sportivă a apărut încă din prima jumătate a secolului trecut. „Falansterul de la Săceni”, de pildă, își propunea să dezvolte „pregătirea militară, dantă, și jocurile...”. Mai târziu, pe la 1902, a luat ființă „Societatea de gimnastică Ploiești”. În 1911, la Torino, profesorul ploiană a „Cupei de argint” din cadrul întilnirilor internaționale. „Prietenii naturii” avea filiale la Ploiești și Cimpina. După crearea Partidului Comunist Român apăreau primii muncitori ai unei activități sportive muncitorești. Dar scoaterea P.C.R. în afara legii a atras după sine și dizolvarea asociațiilor sportive ale muncitorilor.

...Ca în toate domeniile de activitate (deși Prahova, zonă industrială, se situa peste multe regiuni ale țării) și în sport moștenirea trecutului purta amprenta indifferenței regimului burghez. Este adevărat, înainte de 1944, la Româno-Americana, „Astra” și „Vega” din Ploiești, la Cimpina și Boldești, existau terenuri de tenis și bazine de înot. Dar nu erau „pentru cei

Noua și modernă sală a sporturilor din Ploiești

mulți”. Copiii sonderilor, ai rafinorilor priveau de după gardul de sîrmă cum înotau „domnii ingineri și chirovnic străini”. Copiii Ploieștilor luau drumul, de 6-7 kilometri, pînă la apa Teleajenului pentru a multe bazine, dar popasul nu avea un ștrand al său. Iată, dealtfel, întrebarea de pe prima pagină a numărului din 16 iunie 1947 al ziarului democrației prahovene, „Presa”: „Vom avea sau nu un ștrand?” Era vorba de un ștrand comunal. Răspunsul a venit peste ani... Și nu numai atât — Ploieștii ultimului deceniu avea să se înscrie printre orașele cu bazine olimpice, de unde Camelia Hoțescu, Valeria Vlăscanu, Mihaela Georgescu, Mihai Mandache și, mai ales, Irinel Pănușescu au pornit, an de an, pe drumul marilor performanțe, urmînd „pîrtia” deschisă de concitadinul lor Marian Slăvie.

În CEI 35 DE ANI de la Eliberare, alături de atîtea și atîtea obiective industriale (unele

de rezonanță mondială — întreprinderea „1 Mai”, marile combinate petrochimice de la Teleajen și Brazi) au apărut marile construcții social-culturale, între care cele dedicate sportului. S-a construit, în ul-

(Continuare în pag. 2-3)

LOTUL REPREZENTATIV DE SCRIMĂ PREGĂTIT SĂ REZOLVE „ECUAȚIILE” APROPIATELOR CAMPIONATE MONDIALE

Dacă anul trecut, înaintea ediției de la Hamburg a C.M., scrimerii din lotul nostru reprezentativ își finisau pregătirile la Focșani, făcînd față cu greu căldurii caniculare, acum, într-un frumos oraș de munte, Sî. Gheorghe, ... tînjesc după zile cu soare. Nu pentru a se răsfăța la plajă, pe malul Oltului (vacanța pentru ei nu a venit încă, întrucît, după campionatele mondiale din luna august, de la Melbourne, urmează — în septembrie — Universiada din Mexic), ci pentru ca orele de pregătire fizică, de pe înălțimile din jur, să aibă ca suport nu numai aerul tare, ozonat, ci și „vitamina Soare”. Am și dorit ca primul interlocutor să ne fie un reprezentant al meleagurilor cu cele mai multe zile însorite, oprindu-ne la floretista constănțeancă Viorica Turcan. Recunoaștem însă că am discutat cu tînăra scrimeră nu numai din această cauză, argumentul esențial constituindu-l promitațiunea ei comportare din acest an...

În aceste zile vă aflați înaintea „sprintului final” care va încheia o etapă, dar care, odată cu trecerea liniei de sosire, nu va fi urmată de urcarea pe podium, ci abia de... urcarea în avionul care va duce lotul reprezentativ al României la C.M. de la Melbourne. Se încheie o etapă a pregătirilor intense, începe alta, de mare responsabilitate, a luptei pentru medalii. Cum apreciați acumulările și perspectivele? — am întrebat-o pe cunoscuta noastră sportivă.

„Am muncit mai mult decît anul trecut, atît eu cît și ceilalți floretiste din lot. Și chiar dacă nu întotdeauna am agreat duritatea programului, accentele puse fără echivoc pe pregătirea fizică, acum — constatînd ce am acumulat — cumstanța. Floretista românească este acum mai aproape ca oricînd de o mare

performanță. Mai trebuie, în ceea ce ne privește, să transformăm marea dorință care ne animă azi pentru dobîndirea titularizării în propulsia de miine spre titlul mondial”. Am întîlnit, într-adevăr, la Sî. Gheorghe, o puternică emulație în rîndul floretistelor. În acest an — după cum a anunțat din timp federația de specialitate — n-au existat titlulare dinainte cunoscute. Selecția a fost neîntreruptă, fiecare candidată fiind testată în condiții dificile de concurs. Viorica Turcan, Marcela Moldovan, Ecaterina Stahl, Suzana Ardeleanu, Magdalena Chezan, Adriana Dragomir, Gabriela Betuker sînt în cursa pentru cele cinci locuri ale echipei. Ora deciziilor bate la ușa lotului și rivalitatea a căpătat, pe alocuri, exprimări mult prea tăioase, așa încît antrenorii trebuie să se gîndească acum serios la modalitatea găsirii singurului numitor comun valabil: coeziunea psihologică.

Despre sabrieri — care, ca și floretistele, vor participa atît în proba pe echipe, cît și în cea individuală — am vorbit cu un „neutr”, antrenorul federal Tănase Mureșan. Nu pentru că n-am fi avut încredere în obiectivitatea antrenorului sabrierilor, Ladislau Rohoni, sau în cea a componenților lotului, dar am vrut să aflăm dacă interlocutorul nostru își mai păstra rezervele exprimate acum cîteva luni, după „Trofeul Carpați” de la Brașov. „Ca să fiu sincer, mă tem de un singur lucru: ca nu cumva siguranța și propețimea cu care Ioan Pop, Alexandru Nilca, Marin Mustață, Cornel Marin, Ion Pantelimonescu și ceilalți acționează acum să nu constituie tocmai virful de formă, atîns prematur...”. Un răspuns care, implicit, sublinia faptul că se-

(Continuare în pag. 2-3)

O reușită a Campionatelor individuale de box ale seniorilor NUMEROȘI TINERI FOARTE BINE DOTAȚI ȘI PREGĂTIȚI AU SURPRINS PE FAVORIȚI

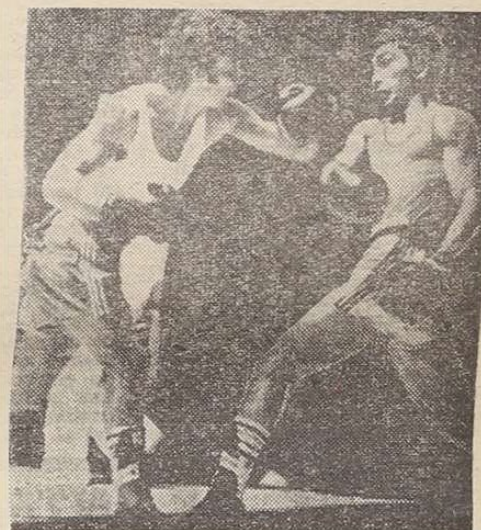
S-a tras cortina peste o nouă ediție a campionatelor individuale de box ale seniorilor, competiție care, an de an, atrage în jurul ringului un foarte mare număr de spectatori, stîrnind pasiuni și ambiții, evidențiind tînere talente care vin să la locul unor pugiliști consacrați.

Etapa finală a campionatelor din acest an, prin forma sa organizatorică neobișnuită, a reunit la startul ei 256 de concurenți, număr care a creat unele dificultăți organizatorice. Pentru desemnarea celor 11 campioni ai țării au fost programate 17 reuniuni în care urmau să se dispute 245 de meciuri. Un adevărat maraton pugilistic întins pe durata a 11 zile. Referindu-ne la această formulă de organizare trebuie să spunem că ea își are explicația în dorința specialiștilor federației de a crea o modelare a campionatelor naționale după turneul olimpic ce urmează să se desfășoare aproximativ în aceeași perioadă, anul viitor, la Moscova.

Trecînd peste unele greutăți organizatorice (meciuri extrem de multe în primele reuniuni), amintind și faptul că o bună parte dintre concurenți dis-

Dragomir Ilie (Dinamo) și Carol Hajnal (Steaua) în finala categoriei ușoară, care a ținut încordată atenția spectatorilor pînă la ultimul gong

Foto: D. NEAGU

pun de prea puține cunoștințe tehnice pentru a participa la o competiție de acest nivel (situație care a dus la o oarecare diluare valorică a primei părți a întrecerilor), trebuie să spunem că actuala ediție a campionatelor a oferit tehnicienilor posibilitatea unei treceri în revistă a întregului potențial de care dispune boxul românesc, la ora actuală. Și n-au fost puține cazurile în care pugiliști tineri, aproape necunoscuți, au făcut clipe grele unor sportivi consacrați, mulți dintre ei urcînd pînă în etapele superioare ale celei mai mari competiții interne a anului.

Boxeri cu apreciable performanțe interne și internaționale, ca Daniel Radu, Alexandru Tu-

Mihai TRANCA

(Continuare în pag. 2-3)

CARMEN BUNACIU, SELECȚIONATĂ ÎN ECHIPA EUROPEI

PARIS, 30 (Agerpres). — Potrivit ziarului francez „L'Equipe”, în echipa de nație a Europei pentru Cupa Mondială ce va avea loc la Tokio

a fost selecționată și înotătoarea Carmen Bunaciu, care, după cum se știe, a cîștigat recent la Spartachiada de la Moscova proba de 100 m spate.

600 DE CAIACIȘTI ȘI CANOIȘTI LA „CRITERIUL SPERANȚELOR”

La sfîrșitul săptămîinii, pe lacul Snagov, s-a desfășurat o nouă ediție a „Criteriului speranțelor” la caiac-canoe. La întrecere au fost prezenți aproape 600 de concurenți, din 30 de secții din întreaga țară. De remarcat că la startul probelor au participat și reprezentanții primei secții rurale de caiac-canoe, cel al asociației „Unitatea tricolor” din Dăbuleni — Dolj. Disputele au constituit un bun prilej de verificare și selecție a caiaciștilor și canoaiștilor — juniori mici și mari, precum și a celor din categoria tineret. CÎȘTIGATORII PROBELOR: K 4 f II — 500 m: C.S.S. Orșova (C. Bărbulescu, N. Bădea, R. Lupan, E. Martinescu) 1:55,3; K 1 b II — 500 m: Alexandru Roman (Dinamo) 2:00,2; C 1 b II — 500 m: Petre Danilov (Danubiu) 2:13,6; K 2 b II — 500 m: C.S.S. Galați (N. Sava, T. Lungu) 1:49,0; C 2 b II — 500 m: C. S. Brăila (I. Luca, A. Rusea) 2:02,5; K 1 f II — 500 m: Iordana Cirlan (Danubiu) 2:16,2; K 4 b II — 500 m: Voința Arad (M. Duma, P. Ivanovici, P. Mădlăcan, E. Greur) 1:43,9; K 2 f II — 500 m: C. S. Brăila (Iuliana Sîsu, Manuela Matei) 2:10,5; K 1 b I — 500 m: Ion Luca (Danubiu) 1:55,7; C 1 b I — 500 m:

(Continuare în pag. 2-3)

„SPORTUL NE AJUTĂ ÎN FORMAREA VIITORILOR MUNCITORI”

— afirmă directorul Grupului școlar de pe Îngă Întreprinderea

„Steagul roșu” Brașov

— Tovarășe director, Mircea Gorgan, în cadrul Grupului școlar „Steagul Roșu” Brașov, conduceți și pregătiți pentru muncă și viață aproximativ 3000 de elevi. Din cite știm, la absolvire, majoritatea lor va lucra în aceeași întreprindere. Aveți, deci, mari responsabilități pe plan educativ. Vă surprinde că un reporter sportiv vă cere să-i acordați un interviu pe această temă?

— N-are cum să mă surprindă, de vreme ce sportul, mai bine zis procesul de educare din punct de vedere sportiv, a unor viitori lucrători într-o întreprindere industrială, face parte din cotidianul unității noastre de învățămînt.

— Nu cumva înțelesul lui „a face sport” se suprapune cu acela al lui „a face educație sportivă”?

— Da, dar numai în măsura în care propui unei activități sportive organizate un scop bine determinat, pe care îl urmărești cu tenacitate. Vreau să spun că nu e de ajuns ca

un adolescent să facă oricînd, oriunde și orice fel de sport. Adică la voia întîmplării.

— Și care ar fi scopul pe care dumneavoastră, ca director al unui grup școlar, îl propuneți activității sportive?

— Sînt mai multe. Iată unul, demonstrat printr-un lanț logic: o oră de sport într-o zi înseamnă lecții mai bine făcute pentru a doua zi; cîteva ore de sport, în cîteva zile, înseamnă putere de muncă mai mare; cîteva săptămîni cu zile care au ore de sport înseamnă o bună stare de sănătate pentru luna respectivă. Și așa mai departe, pînă cînd ajungem la concluzia că, în patru ani, adică în atîta timp cît învață și muncește la noi, marea majoritate a celor 3000 de elevi capătă obișnuința de a face sistematică mișcare. Ce avantaje decurg din asta, nu cred să mai fie nevoie să spun...

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. 2-3)